

“กาลเวลาสว่างไปๆ บัดนี้เรา
ทำอะไรอยู่?”

ปี 2554 สิ้นสุดลง เราก้าวเข้าสู่ปี 2555 ปี
ใหม่แต่ละปีก็แต่ละท่าที

บ้างก็ชื่นชมดีอกดีใจ
โตขึ้นอีกปี เป็นผู้ใหญ่เสียที
บ้างก็หดหู่ ห่อเหี่ยวหมด
ไปอีกปีแล้ว ยังไม่ทันทำ
อะไรเลย แต่ส่วนใหญ่มัก
ไม่ได้ใส่ใจ เพียงแค่ ฉลองวันปีใหม่เหมือน
ฉลองอื่นๆ สนุกแล้วก็ทำมาหากินต่อไป

สำหรับคนจริงจังจหนักแน่น
เริ่มต้นปีใหม่คือเวลาแห่งการ

วางแผน

เพื่อบริหารวันเวลาที่มีหนึ่งปี ตั้งเป้าหมายเพื่อใช้เวลาคุ้มค่าได้ประโยชน์ทุกด้าน รู้ว่าจะใช้เวลาแต่ละนาทีแต่ละชั่วโมงอย่างไร

หนึ่งปีที่ผ่านมาไปบางคนมีผลงานเป็นชิ้นเป็นอันนับไม่ถ้วน ในขณะที่หลายคนแทบไม่มีอะไรทั้งๆ ที่ทุกคนมีเวลาวันละยี่สิบสี่ชั่วโมงเหมือนกันอีกไม่น้อยที่เอาแต่ฆ่าเวลาไปวันๆ **โดยไม่ตระหนักว่าเราเรียกเวลาเสียไปกลับคืนมาได้แม้เพียงวินาทีเดียว!**

เวลาเป็นเรื่องอัศจรรย์ทางพระพุทธศาสนาก็มีคำถามนานแล้วว่า “กาลเวลาล่องไปๆ บัดนี้เราทำอะไรอยู่?”

พระพุทธเจ้าได้ตรัสสอนเกี่ยวกับการบริหารเวลาไว้.. น่าสนใจมากเลย

ทีเดียว

8 ชั่วโมงสำหรับการทำงานเพื่อความก้าวหน้ามั่นคงในชีวิต

8 ชั่วโมงสำหรับการพักผ่อน เก็บเกี่ยวแรงไว้ต่อสู้กับหน้าที่ การงานและอุปสรรคในวันพรุ่ง

5 ชั่วโมงสำหรับการเดินทาง เพื่อประกอบกิจกรรมต่างๆ

2 ชั่วโมงเพื่อโลกส่วนตัวของตนเอง

59 นาที สำหรับดูแลรักษาสถานที่อยู่อาศัย และช่วยเหลือสังคม

และ

1 นาทีมอบให้แก่คนที่รักและห่วงใย

จงอย่าใช้คำว่า..ไม่มีเวลา เพราะเวลาเป็นสิ่งที่ยุติธรรมมากที่สุด มนุษย์ ทุกคนมีเวลาเท่ากันหมดคือ **24 ชั่วโมง** ไม่มีใครมีเวลามากกว่าหรือน้อยกว่าคนอื่น อยากให้ทุกคนรู้จักแบ่งเวลาหรือบริหารเวลา 24 ชั่วโมงให้เกิด

ประโยชน์มากที่สุด ไม่ทำอย่างอื่นมากเกินไป
จนลืมใส่ใจอีกอย่างหนึ่ง
ขอให้ทุกคนให้พรปีใหม่แก่ตนเองว่า

ตื่นตัว

ว่องไว

ก้าวหน้า

สวัสดีปีใหม่ ขอให้ทุกนาทีต่อจากนี้
ไปมีคุณค่าเสมอค่ะ

ราตรี ศรีไพรวรรณ

